

Nr 114.

Av herr **Nilsson, Johan**, i Malmö, om ökat anslag till upplysningsarbete rörande mellanfolkligt samarbete och utrikespolitiska frågor.

Fredsanslaget har på nytt av Kungl. Maj:t föreslagits (punkt 23, tredje huvudtiteln) att utgå med det belopp, vartill det nedskurits under de två första åren efter krigsutbrottet, om jag undantar tillägget av 2 000 kr., som anslogs, då för ett par år sedan bidrag från nämnda anslag även skulle utgå till utrikespolitisk upplysning. Före kriget utgick anslaget nämligen med 30 000 kr. samt under ett par år längre tillbaka t. o. m. med 32 000 kr.

Att tänka på freds- och utrikespolitisk upplysning i tider som dessa har nog på sina håll betraktats som en överloppsgärning. Friheten är ju på sina ställen i Europa fångslad. Skulle någon i vissa delar av Europa nu sprida sådan upplysning, skulle detta medföra de svåraste straff. Och lika litet kan det gälla att få slut på det nu pågående kriget, som måste avse att helt vinna den frihet, utan vilken fria människor och fria stater icke kunna existera.

De folk, som ha sin frihet, måste emellertid anse sig oförhindrade att använda den. Ja, de måste t. o. m. anse sig ha skyldighet härtill med tanke på framtiden. Särskilt måste detta tillkomma de neutrala staterna. De ha en stor tillgång i sina fria organisationer, som icke får ligga obrukad. Vissa av dessa organisationer äro emellertid för sin verksamhet delvis beroende av de anslag, som de kunna erhålla av staten. Tar staten sin hjälpande hand från dessa föreningar, som sprida upplysning om freds- och utrikespolitiska frågor, återverkar detta på deras möjlighet att utföra sin uppgift.

Även om nämnda föreningar icke f. n. kunna komma i kontakt med de delar av världen, där man mest är i behov av upplysning i detta hänseende, måste de stå starka och beredda att söka denna kontakt med utlandet, när en gång kriget slutar. De måste då i samarbete med utländska organisationer söka hindra ett återupprepande av de fasansfulla lidanden, den förstörelse av kultur och välstånd, det hot mot folkens rätt att leva sitt fria liv, som kriget medför. Dessa organisationer måste i ständig kontakt med motsvarande organisationer i utlandet söka nå den fasthet i sitt arbete, att de kunna bli ett stöd för den internationella organisation, som nationerna efter kriget måste skapa för att trygga freden i framtiden.

Det är därför som det är av så utomordentlig vikt att dessa organisationer i vårt land ej raseras genom en alltför långt driven njugghet. Freden är män-

niskornas enda hopp, aldrig kriget. Kan freden bevaras, komma krigsbesparingarna att många gånger om förränta de slantar, som åtgå för att främja upplysningsarbetet för freden och utrikespolitiska förhållanden. Det bör därför vara riksdagen angeläget att låta anslaget till en början utgå med vad det var före kriget, nämligen 30 000 kr.

Med åberopande av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till Upplysningsarbete rörande mellanfolkligt samarbete och utrikespolitiska frågor för budgetåret 1944/45 anvisa ett reservationsanslag av 30 000 kr.

Stockholm den 22 januari 1944.

Joh. Nilsson,
Malmö.
